

Книгата на Даниил – Тридесет

Часът на страха

Jeff Pippenger

2023-12-25

Страхът на Валтасар от тайнственото писмо се отнася не само до неговата смърт и до края на шестото царство от библейското пророчество, но и до онзи момент в пророческата история, когато страх обзема земните царе. Техният страх е породен от „източния вятър“ на исляма. Техният страх е като на жена в родилни болки, като по този начин се посочва постепенно нарастваща болка, която настъпва с все по-голяма бързина. Страхът започва в „часа“ на Валтасаровия пир, макар първоначално да е дошъл на 11 септември 2001 година. Оттогава нататък ветровете започват да се изплъзват от ръцете на четиримата ангели, които ги задържат през времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Плачът за Тир, който Езекиил посочва, определя Тир, като задава пророческия въпрос: „Кой град е като Тир, като разрушения сред морето?“

Тарсийските кораби възпяваха за тебе на пазара ти; и ти се изпълни и стана твърде славен сред моретата. Твоите гребци те въведоха в големи води; източният вятър те строши сред моретата. Твоите богатства, твоите пазари, търговията ти, твоите моряци и твоите кормчии, твоите поправячи на кораби и търговците на стоката ти, и всичките ти военни мъже, които са в тебе, и цялото ти множество, което е сред тебе, ще паднат сред моретата в деня на твоето разорение. Предградията ще се разтърсят от шума на вика на твоите кормчии. И всички, които държат веслото, моряците и всички морски кормчии, ще слязат от корабите си, ще застанат на сушата; и ще накарат гласа си да се чуе заради тебе, и ще викат горчиво, и ще хвърлят пръст върху главите си, ще се търкалят в пепелта; и ще се обръснат съвсем заради тебе, и ще се опасват с вретини, и ще плачат за тебе с горчивина на сърцето и с горчиво ридание. И в риданието си ще надигнат за тебе плач, и ще те оплакват, казвайки: Кой град е като Тир, като погубения сред морето? Когато стоките ти излизаха от моретата, ти насищаше много народи; ти обогатяваше земните царе с множеството на богатствата си и на търговията си. Времето, когато ще бъдеш строшен от моретата в дълбините на водите, търговията ти и цялото ти множество сред тебе ще паднат. Всички жители на островите ще се смаят заради тебе и царете им силно ще се уплашат, лицата им ще се смутят. Търговците между народите ще съскат заради тебе; ти ще станеш ужас и няма да те има вече во веки. Езекиил 27:25–36.

Тир е градът, или царството, за което земните търговци горчиво плачат, а после питат: „Кой град е като Тир?“ Те правят това в „времето“, когато градът е съкрушен в морето. В Откровение, глава осемнадесета, блудницата на Тир, която е блудницата на Рим, която е блудствала със земните царе и е определена като онзи велик град, чийто съд идва в един час и в един ден. Тя е градът, който поражда пророческия въпрос от ридаещите царе и търговци.

Затова язвите ѝ ще дойдат в един ден — смърт, плач и глад; и тя ще бъде напълно изгорена с огън; защото силен е Господ Бог, Който я съди. И земните царе, които

блудстваха с нея и живяха разкошно с нея, ще я оплакват и ще ридаят за нея, когато видят дима от изгарянето ѝ, като стоят надалеч поради страха от мъчението ѝ и казват: Уви, уви, великият град Вавилон, могъщият град! защото в един час дойде твоят съд. И земните търговци ще плачат и ще скърбят за нея; защото никой вече не купува стоката им: стока от злато и сребро, и скъпоценни камъни, и бисери, и висон, и багреница, и коприна, и алено, и всякакво тюиново дърво, и всякакви съдове от слонова кост, и всякакви съдове от най-скъпоценно дърво, и от мед, и желязо, и мрамор, и канела, и благоухания, и миро, и тамян, и вино, и елей, и фино брашно, и жито, и добитък, и овце, и коне, и колесници, и роби, и човешки души. И плодовете, които душата ти пожела, се отдалечиха от тебе, и всичко изискано и великолепно си отиде от тебе, и вече никак няма да ги намериш. Търговците на тези неща, които забогатяха от нея, ще стоят надалеч поради страха от мъчението ѝ, плачещи и ридаящи, и ще казват: Уви, уви, великият град, облечен във висон и багреница, и алено, и украсен със злато, и скъпоценни камъни, и бисери! Защото в един час такова голямо богатство се превърна в нищо. И всеки кормчия, и всички, които пътуват с кораби, и моряците, и всички, които търгуват по море, застанаха надалеч и викаха, когато видяха дима от изгарянето ѝ, като казваха: Кой град е подобен на този велик град! И хвърляха пръст на главите си и викаха, плачейки и ридаяйки, като казваха: Уви, уви, великият град, чрез чието богатство се обогатиха всички, които имаха кораби по морето! защото в един час той запустя. Откровение 18:8–19.

Разпечатването на Откровението на Исус Христос включва вестта на Среднощния вик. Тази вест е второто пророчество на Езекиил тридесет и седма глава, което привежда към живот мъртвите сухи кости, лежали по улиците три дни и половина, като могъща войска. Тази вест е вестта, която включва истината, че именно ислямът е онова, което Господ използва, за да наложи изпълнителен съд над Съединените щати заради налагането на неделята. Този съд настъпва в „часа“ на голямото земетресение, който е и „часът“, когато ръкописът се яви на стената на Валтасар. Ръкописът породил страха, представен като обземащ всички царе и търговци, когато икономическата структура на планетата Земя бива съборена от „източния вятър“ на исляма, който тайно се е промъкнал в царството на Валтасар през пренебрегнатата долна „стена“ на юг.

„Градът“ или царството, за което царете и търговците жалят и питат: „кой град е подобен на този велик град“, е царството на тирската блудница, която тогава пее песните си и блудства със същите тези царе. Всички пророци говорят за края на света и са в съгласие един с друг, така че търговците на Езекиил са същите търговци като в осемнадесета глава на Откровение. Три пъти в осемнадесета глава на Откровение те жалят: „горко, горко“, когато великият град и финансовата структура на планетата Земя биват повалени. Гръцката дума, преведена в този пасаж като „горко“, е същата дума, която е преведена три пъти в Откровение, осма глава, тринадесети стих, където е предадена с различна английска дума.

И видях, и чух един ангел, който летеше посред небето и казваше със силен глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите гласове на тръбата на тримата ангели, които още предстои да затръбят! Откровение 8:13.

Царете и търговците оплакват разрушението на световната икономика с думите „уви, уви“, означаващи „горко, горко“, а „горкото“ е символ на исляма. Страхът, който обзема Валтасар и големците му, когато надписът се явява на стената, е страхът, породен, когато икономическата структура на планетата Земя бива разрушавана от продължаващите нападения на исляма, който Бог използва като Свое промислително оръдие, за да извърши Своя изпълнителен съд над онези, които пият виното на Вавилон, сиреч налагането на недеята. Тази истина е темата на двадесет и третата глава на Исая — „бремето“ за блудницата „Тир“.

Пророчество против Тир. Ридайте, тарсийски кораби; защото е опустошен, тъй че няма дом, няма влизане: от земята Китим им се извести това. Мълчете, жители на острова; ти, когото обогатяваха сидонските търговци, които преминават морето. И по големите води семето на Сихор, жетвата на реката, беше негов приход; и той беше тържище на народите. Засрами се, Сидоне; защото морето проговори, крепостта на морето, като каза: Не съм се мъчила в раждане, нито съм раждала деца, нито съм отхранила юноши, нито съм отгледала девичи. Както при вестта за Египет, така ще бъдат в люта скръб при вестта за Тир. Преминете в Тарсис; ридайте, жители на острова. Това ли е вашият ликуващ град, чиято древност е от древни дни? Неговите собствени нозе ще го отнесат далеч, за да странства. Кой е намислил това против Тир, увенчаващия град, чиито търговци са князе, чиито трафиканти са почетните на земята? Господ на Силите е намислил това, за да оскверни гордостта на всяка слава и да доведе в презрение всички почетни на земята. Разлей се по земята си като река, дъще на Тарсис; вече няма преграда. Той простря ръката Си над морето, разтърси царствата: Господ даде заповед против търговския град, да разруши крепостите му. И каза: Няма вече да ликуващ, о угнетена девиче, дъще Сидонова; стани, премини в Китим; и там няма да имаш покой. Ето, земята на халдейците; този народ не съществуваше, докато Асириецът я основа за онези, които живеят в пустинята: те издигнаха кулите ѝ, въздигнаха дворците ѝ; и той я превърна в развалина. Ридайте, тарсийски кораби; защото вашата сила е опустошена. И ще стане в онзи ден, че Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; а след изтичането на седемдесетте години с Тир ще стане както в песента за блудницата. Вземи арфа, обикаляй града, ти, забравена блуднице; свири сладко, пей много песни, за да бъдеш спомнена. И ще стане след изтичането на седемдесетте години, че Господ ще посети Тир, и той ще се върне към печалбата си и ще блудства с всички царства на света по лицето на земята. И търговията му и печалбата му ще бъдат светиня на Господа: няма да се трупат, нито да се пазят; защото търговията му ще бъде за онези, които живеят пред Господа, за да ядат до насита и за трайно облекло. Исая 23:1–18.

Седемдесетте години, които са като „дните на един цар“, са представени от царството Вавилон, защото цар е царство, а буквалният Вавилон царува седемдесет години. Седемдесетте години на буквалния Вавилон приключиха в „часа“, когато ръкописът се появи върху стените на пиршествената зала на Валтасар. Още същата нощ той бе убит от силата, която дойде през „стената“ незабелязано; защото той устройваше пир, пиейки виното на Вавилон, докато оркестърът на Навуходоносор свиреше музиката, а тирската

блудница пееше сладката мелодия, и отстъпническият Израил танцуваше и се покланяше.

Тогава страх обзе всички замесени, защото Бог беше „взел решение против Тир“ и беше „намислил“ „да опетни гордостта на всяка слава и да доведе до презрение всички почетни на земята“. Затова Бог „разтърси царствата“ с „големия трус“ на онзи „час“, защото Бог беше „дал заповед против“ търговското царство „да погуби крепостите му“. В „часа“ на страх за Валтасар царете и търговците започнаха да търсят, за да разберат значението на огнените думи на стената. Смъртта на Валтасар предстои да настъпи, но в този момент той все още е жив. Затова той се стремеше да разбере тайнствените думи и предложи награди на мъдреците, ако можеха да разтълкуват написаното, но това не можа да бъде сторено, защото мъдреците на Вавилон прилагат методология на библейско изследване, която беше фалшификат на истината. Тайнствените думи са като видението на книга, която е запечатана.

Тогава влязоха всички цареви мъдrecи; но не можаха нито да прочетат писанието, нито да известят на царя тълкуванието му. Тогава цар Валтасар се смути твърде много и лицето му се измени; и велможите му се смаяха. А царицата, поради думите на царя и на велможите му, влезе в пиршествената зала; и царицата заговори и каза: О, царю, живеј до века; нека мислите ти да не те смушават и лицето ти да не се изменя. Има един човек в царството ти, в когото е духът на светите богове; и в дните на баща ти у него се намериха светлина и разум, и мъдрост като мъдростта на боговете; и цар Навуходоносор, твоят баща, царят, казвам, твоят баща, го постави за началник над влхвите, звездобройците, халдейците и гадателите; понеже у същия този Даниил, когото царят нарече Валтасар, се намериха превъзходен дух, знание и разум, тълкуване на сънища, разясняване на трудни въпроси и разрешаване на съмнения. Затова нека повикат сега Даниил, и той ще покаже тълкуванието. Тогава доведоха Даниил пред царя. И царят заговори и каза на Даниил: Ти ли си онзи Даниил, който е от юдовите пленници, които царят, моят баща, доведе от Юдея? Чувал съм дори за теб, че духът на боговете е в теб и че у теб се намират светлина, разум и превъзходна мъдрост. И сега мъдреците, звездобройците, бяха доведени пред мен, за да прочетат това писание и да ми известят тълкуванието му; но те не можаха да покажат тълкуванието на това нещо. А аз съм чул за теб, че можеш да даваш тълкувания и да разрешаваш съмнения; сега, ако можеш да прочетеш писанието и да ми известиш тълкуванието му, ще бъдеш облечен в багреница, ще имаш златна огърлица на шията си и ще бъдеш третият владетел в царството. Даниил 5:8–16.

Царицата в двореца не беше съпругата на Валтасар, а царицата на неговия дядо, и тя знаеше кой може да разчете написаното на стената. Имаше една църква (защото една жена, пророчески, е църква) в царството, която знаеше кой може да разбира тайните на Бога.

„В двореца имаше една жена, която беше по-мъдра от всички тях — царицата на дядото на Валтасар. В тази извънредна обстановка тя се обърна към царя с думи, които изпратиха лъч светлина в тъмнината. „О, царю, да живееш до века — каза тя, — нека мислите ти да не те смушават и лицето ти да не се изменя. Има човек в царството ти, в когото е духът на светите богове; и в дните на баща ти в него се намериха светлина и

разум, и мъдрост, като мъдростта на боговете; когото цар Навуходоносор, баща ти, царят, казвам, баща ти, постави началник над влъхвите, астролозите, халдейците и гадателите; ... сега нека повикат Даниил, и той ще извести тълкуванието.“

„Тогава Даниил бе въведен пред царя.“ Като правеше усилие да се овладее и да покаже властта си, Валтасар каза: „Ти ли си оня Даниил, който е от пленниците на Юда, когото царят, баща ми, доведе из Юдея? Дочул съм дори за тебе, че духът на боговете е в тебе и че светлина, разум и превъзходна мъдрост се намират в тебе.... А сега, ако можеш да прочетеш надписа и да ми известиш тълкуването му, ще бъдеш облечен в алено и ще имаш златна огърлица на шията си, и ще бъдеш третият владетел в царството.“

„Даниил не бе поразен от външния вид на царя, нито смутен или уплашен от думите му. Даровете ти нека останат за тебе — отговори той, — а наградите си дай на друг; но аз ще прочета написаното на царя и ще му известя значението му. О, царю, Всевишният Бог даде на Навуходоносор, твоя баща, царство, величие, слава и почит.... Но когато сърцето му се възгордя и духът му се закорави в гордост, той биде свален от царския си престол и славата му биде отнета.... А ти, сине негов, Валтасаре, не смири сърцето си, макар да знаеше всичко това, но се въздигна против небесния Бог; и съдовете от Неговия дом бяха донесени пред тебе, и ти, и велможите ти, жените ти и наложниците ти пихте от тях, и ти прослави боговете от сребро и злато, от мед, желязо, дърво и камък, които нито виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е диханието ти и от Когото зависят всичките ти пътища, ти не прослави.“

„Това е написаното, което бе начертано: Мене, Мене, Текел, Уфарсин. А тълкуването на това е следното: Мене: Бог преброи царството ти и му тури край. Текел: Претеглен си на везните и се намери недостатъчен. Перес: Царството ти се разделя и се дава на мидяните и персите.“

„Даниил не се отклони от своя дълг. Той изправи пред царя неговия грях, като му показва уроците, които би могъл да научи, но не бе научил. Валтасар не бе взел под внимание събитията, тъй значими за него. Той не бе разбрал правилно историята на своя дядо. Върху него бе положена отговорността да познава истината, но практическият урок, който би могъл да научи и според който да постъпи, не бе проникнал в сърцето му; и неговият начин на действие доведе до сигурния резултат.

„Това беше последният пир на хвалбата, устроен от халдейския цар; защото Онзи, Който дълго търпи човешката извратеност, беше произнесъл неотменимата присъда. Валтасар беше дълбоко обезчестил Онзи, Който го беше въздигнал за цар, и изпитателният му срок бе отнет. Докато царят и неговите велможи бяха на върха на своето пируване, персите отклониха Ефрат от руслото му и навлязоха в неохранявания град. Докато Валтасар и господарите му пиеха от свещените съдове на Йехова и възхваляваха своите богове от сребро и злато, Кир и неговите войници стояха под стените на двореца. „Същата нощ — казва записът — Валтасар, царят на халдейците, биде убит. И Дарий Мидянинът прие царството.“ Bible Echo, May 2, 1898.

Насред кризата царицата (църква) разпозна, че съществува източник, който може да определи „Бъдещето за Америка“. Даниил отново застава в своя дял, за да изпълни предназначението си в края на дните. Свидетелството на знамето, дадено в огнената пещ от Седрах, Мисах и Авденаго, сега се дава от Даниил, тъй като той прибавя към линията на истината, че в „часа“ на кризата на неделния закон онези, които представляват знамето, ще бъдат доведени пред държавните власти, за да свидетелстват за истината.

„Ще ви предават на съдилища; ... още и пред управители и царе ще ви довеждат заради Мене, за свидетелство пред тях и пред езичниците.“ Матей 10:17, 18, R. V. Гонението ще разпространява светлината. Слугите на Христос ще бъдат извеждани пред великите на света, които, ако не беше това, може би никога не биха чули евангелието. Истината е била представяна погрешно на тези хора. Те са слушали лъжливи обвинения относно вярата на Христовите ученици. Често единственото им средство да узнаят истинския ѝ характер е свидетелството на онези, които биват изправяни на съд заради вярата си. При разпит те са длъжни да отговарят, а съдиите им — да слушат даденото свидетелство. Божията благодат ще бъде дарявана на Неговите слуги, за да посрещнат това изпитание. „Ще ви се даде“, казва Исус, „в същия час какво да говорите. Защото не сте вие, които говорите, а Духът на вашия Отец, Който говори във вас.“ Когато Божият Дух озарява умовете на Неговите слуги, истината ще бъде представяна в нейната божествена сила и скъпоценност. Онези, които отхвърлят истината, ще се изправят да обвиняват и потискат учениците. Но сред загуба и страдание, дори до смърт, Господните чедра трябва да разкриват кротостта на своя Божествен Образец. Така ще се види contrastът между оръдията на Сатана и представителите на Христос. Спасителят ще бъде издигнат пред управниците и пред народа.“ Копнежът на вековете, 354.

Както и при тримата достойни мъже, Даниил не се интересувахе от никакви дарове, нито имаше нужда предварително да обмисля какво щеше да каже. Той съвсем просто представи тълкуванието на „седемте времена“, изобразени на стената.

Ще продължим историята на Валтасар в следващата статия.

„Онези, които са неверни към Божието дело, са лишени от принципност; подбудите им не са от такова естество, че да ги водят да избират правото при всякакви обстоятелства. Божиите служители трябва във всяко време да съзнават, че са под окото на своя Работодател. Онзи, Който наблюдаваше светотатствения пир на Валтасар, присъства във всичките ни учреждения, в кантората на търговеца, в частната работилница; и безкръвната ръка със същата сигурност записва вашето нехайство, както записва страшната присъда над богохулния цар. Осъждането на Валтасар бе написано с огнени думи: „Претеглен си на везните и си намерен недостатъчен“; и ако не изпълнявате дадените ви от Бога задължения, вашето осъждане ще бъде същото.“ Messages to Young People, 229.